

मन्दारवती

398

- मन्दारवती f. a woman's name.
 मन्दि & मन्दिन् a. delightful, charming; cheerful, gay, inspirited.
 मन्दिर n. dwelling, house, castle, palace, temple.
 मन्दिष्ठ (superl.) most delightful.
 मन्दी कृ weaken, diminish, slacken; w. भु P.
 मन्दु a. exhilarated, inspirited.
 मन्दुरा f. horse-stable; पाल m. groom.
 मन्दोत्साह a. having little energy or zeal; not very enthusiastic.
 मन्दोदरी f. N. of a wife of Rāvana.
 मन्दोत्सुक a. having little desire to (प्रति).
 मन्द्र a. pleasant, charming, sweet, esp. well sounding, pleasant to the ear, deep, hollow (voice or sounds i.g.); n. adv.
 मन्द्रजिह्वा a. pleasant-voiced.
 मन्द्रद्यु a. sounding merrily or sweetly.
 मन्द्रात् m. thinker, devout or pious man.
 मन्द्रिमित्रम् adv. for my sake.
 मन्द्रम् m. love or the god of love (lit. the shaker or agitator).
 मन्द्रधनेष्व m. love-letter.
 मन्द्रधामल् m. the fire of love.
 मन्द्रात् n. thought, devotion, prayer, praise, hymn.
 मन्द्रय a. sprung from (lit. consisting of) me.
 मन्द्र a. thinking one's self—, appearing as, passing for (—o).
 मन्द्रा f. du. & pl. the muscles of the neck, neck i.g.
 मन्द्र m. mood i.e. temper of mind, esp. high spirit, ardour, zeal; passion, wrath, anger at (loc. or acc., w. प्रति), fury, rage (often personif.); distress, grief, sorrow; abl. मन्द्रतंस् adv.
 मन्द्रमन्त्र् a. spirited, zealous, wrathful, angry.
 मन्द्रमी a. destroying (hostile) fury or in fury.
 मन्द्रमोक्ष m. abandoning anger, reconciliation.
 मन्द्रन्तर n. (m.) the age of a Manu (now the seventh & seven others are to follow).
 मन्दित् a. kindled by men.
 मन्द्र a. my, mine.
 मन्द्र (repeated & w. अन् or चिह्न) now—then—at another time.
 मन्दता f., मन्दत् n. selfishness, egoism.
- ममाद्, °चते to envy (acc.).
 ममूर्वस्, f. ममूर्वी moribund.
 मम & °क m. a man's name.
 ममट m. N. of a writer.
 १ मथ्, f. है made or consisting of (only —o); m. the Former, N. of an Asura.
 २ मथ् m. horse, f. मथी mare.
 मथन् or मथन् n. N. of a metre.
 मथस् n. refreshment, cheer, delight.
 मथस्कर् a. causing delight.
 मधु m. a Kimpuruṣa or some other man-like animal.
 मधूख m. peg; ray of light; p. °वन् † & °सिद्धन्.
 मधूर m., है f. peacock or hen; abstr. °तात् f., °त्वा † -n.
 मधुरपत्रिन् a. adorned with peacock's feathers (arrow).
 मधेभवं a. refreshing, gladdening; m. = मथस्.
 मधेमु, °भु (f. °भु), or °भुव a. = prec. a.
 मथ m. N. of a Brahman.
 मर m. dying, death.
 मरक m. epidemic, plague.
 मरकत n. emerald.
 मरकतमय् (f. है) made of emerald.
 मरण n. = मर; °ण कृ to die.
 मरणदशा f. the hour of death.
 मरणभीषक a. fearing death.*
 मरणात् & °तिक्ष a. ending in death.
 मरायु a. mortal.
 मराल m. a kind of swimming bird; *an elephant.*
 मरिच m. the pepper shrub; n. grain of pepper.
 मरीच m. & n. = prec.; m. also = मरीचि m.
 मरीचचूर्ण s. ground pepper.*
 मरीचि f. mote in the air, beam of light (also मरीचि); m. N. of a Prajāpati, the father of Kaçyapa.
 मरीचिका f. mirage.
 मरीचिन् m. the sun (lit. = seq. a.)
 मरीचिमन् a. having rays; m. the sun.
 मरीचिमालिन् a. wreathed with rays; m. = prec. m.
 मरीमृष् a. touching, groping.
 मई m. waste, desert (often pl.); mountain.